

## Nr 587

Av herr **Hægglom m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 147, angående åtgärder i prisreglerande syfte på jordbrukets område m. m.

I skrivelse till Kungl. Maj:t från generaltullstyrelsen, statens jordbruksnämnd och jordbrukets förhandlingsdelegation i mars 1958 hemställdes om ändring i undantagsbestämmelserna i de s. k. varu- och fettförordningarna, innebärande att den sammanlagda kvantiteten jordbruks- och fettvaror, som en resande licens- och avgiftsfritt skulle få införa, begränsades till 5 kg. Anledningen var bl. a. att den omfattning, som den avgiftsfria importen tagit, hade ej oväsentliga konsekvenser för upprätthållandet av jordbruksregleringen. Från vårt håll motionerades också i enlighet med de i skrivelserna uppdragna riktlinjerna (I: 389, II: 484). Riksdagen beslöt emellertid maximering endast för matfett till 5 kg, varav högst hälften smör, och bemyndigade Kungl. Maj:t att utfärda bestämmelser om lämpliga begränsningar i införselrätten i fråga om vissa andra eller samtliga övriga jordbruksregleringsvaror.

Den praxis som utbildats och enligt vilken fri införsel av livsmedel har tillåtits upp till en kvantitet av 10 kg upphörde fr. o. m. november i fjol, efter vilken månad Kungl. Maj:t genom brev till tullmyndigheterna fastställde en gräns på 15 kg livsmedel per person, matfettskvantiteten inräknad. Denna åtgärd har inneburit att gränsskyddet försämrats dels genom höjningen från 10 till 15 kg, dels genom att denna rätt till fri införsel nu gäller per person mot tidigare per familj.

Det marknadsmässiga läget i stort inger måhända för stunden icke farhågor för att livsmedelsresorna skall taga en omfattning liknande den som inträffade vid flera tillfällen under 1958. Även om spänningen mellan priserna i vårt land och i grannländerna nu förefaller att vara ett mera begränsat incitament till en ökning av gränshandeln, föreligger det, för den händelse prisspänningen skulle öka genom införande av omsättningsskatt eller andra omständigheter, risk för en icke önskvärd stegring av den fria införseln av jordbruksregleringsvaror därest inte ändring av införselbestämmelserna kommer till stånd. För en familj på fyra personer betyder den i november 1958 av Kungl. Maj:t fastställda maximikvantiteten för fri införsel att numera 60 kg livsmedel kan fritt införas mot förut 10 kg. I detta sammanhang är det oss synnerligen angeläget generellt framhålla att bestämmelserna om rätten att avgiftsfritt införa livsmedel i fortsättningen utformas på sätt att förutsättningarna för den nu träffade prisöver-

enskommelsen mellan statens jordbruksnämnd och jordbrukets förhandlingsdelegation icke rubbas.

I motioner under höstriksdagen 1958 har framhållits att undantagsbestämmelsernas nuvarande utformning i de s. k. jordbruksvaru- och fettvaruförordningarna icke står i överensstämmelse med tulltaxeförordningen, enligt vilken varorna med hänsyn till sin mängd och beskaffenhet skall vara avsedda för omedelbart, icke yrkesmässigt bruk. En återgång till den tidigare ordningen, dock med den ändringen att varumängden sättes i relation till antalet personer, synes oss fortfarande lämplig. Vi förordar, att rätt till fri införsel av jordbruksregleringsvaror fastställs till 5 kg per person, varav högst 2 kg må utgöras av matfett och av sistnämnda kvantitet högst 1 kg av smör.

Under åberopande av det anförda hemställer vi,

att riksdagen vid behandling av proposition nr 147 måtte uttala att resandes rätt att fritt införa sådana jordbruksregleringsvaror som är avgiftsbelagda skall begränsas till sammanlagt 5 kg, varav högst 2 kg må utgöras av matfett och av sistnämnda kvantitet högst 1 kg smör.

Stockholm den 5 maj 1959

*Einar Hæggbloom*

*Einar Setterberg*

*Carl Eric Hedén*

*Jöns Nilsson*  
i Bästekille